

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KAYGI DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ: BİR ÖRNEK ÇALIŞMA

İbrahim Alpay YILMAZ¹, Sibel DURSUN², Elçin GÜNGÖR GÜZELER³, Kemal PEKTAŞ⁴

ÖZET

Bu araştırmanın amacı; Pınarhisar Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin kaygı düzeylerini belirlemek ve söz konusu kaygı düzeylerinin, öğrencilerin çeşitli sosyo-demografik özellikleri açısından anlamlı farklılıklar gösterip göstermediklerini tespit etmektir. Araştırma tanımlayıcı nitelikte bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Pınarhisar Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın gerçekleştirildiği 2013-2014 Akademik Öğrenim Yılı'nın Güz Yarıyılı'nda Pınarhisar MYO'nda öğrenim gören öğrenci sayısı 922'dir. Toplam 246 öğrenciden kolayda örnekleme yöntemi kullanılarak veri toplanmıştır. Verilerin toplanmasında, sosyo-demografik özellikleri belirlemeye yönelik Kişisel Bilgi Formu ile Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri'nden yararlanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sosyo-demografik özelliklere ve kaygı düzeylerine ilişkin betimsel istatistik analizleri ile kaygı düzeylerinin, sosyo-demografik özelliklere göre farklılık gösterip göstermediklerini belirlemeye yönelik Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testleri uygulanmıştır. Yapılan analizler sonucunda öğrencilerin kaygı düzeylerinin; cinsiyet, ailelerinin aylık geliri ve yüksekokulda aldıkları eğitimden memnun olma durumu gibi sosyo-demografik özelliklerine göre anlamlı farklılıklar gösterdikleri; diğer sosyo-demografik özelliklere göre ise farklılaşmadıkları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Durumluk-Sürekli Kaygı, Pınarhisar Meslek Yüksekokulu, Sosyo-Demografik Özellikler.

DETERMINING ON ANXIETY LEVEL OF UNIVERSITY STUDENTS: A CASE STUDY

ABSTRACT

The aim of this research is to determine the anxiety levels of students and to search whether these anxiety levels differ with regard to the various socio-demographic characteristics of the students. The research is a descriptive study. The universe of the research consisted of the students, having education at Pınarhisar Vocational College within the Fall Semester of 2013-2014 Academic Year and the number of the students, that had education in this semester, was 922. Data were collected from a number of 246 students by the method of convenience sampling. The data collection tools were the State-Trait Anxiety Inventory and the Personal Data Form. The descriptive statistical analysis were applied to clarify the socio-demographic characteristics and the anxiety levels of the sample; and Mann-Whitney U and Kruskal Wallis H tests were implemented to determine whether the anxiety levels of students differ in terms of their socio-demographic characteristics. As a result of the analysis, it was determined that the anxiety levels varied in terms of the students' gender, the monthly income of their parents and the levels of their satisfaction with the education they received at the college. However, any relationships weren't determined between students' anxiety levels and their other socio-demographic characteristics.

Key Words: State-Trait Anxiety, Pınarhisar Vocational College, Socio-Demographic Characteristics.

¹ Öğr. Gör., Kırklareli Üniversitesi Pınarhisar MYO, alpaz.yilmaz@kirkclareli.edu.tr

² Öğr. Gör., Kırklareli Üniversitesi Pınarhisar MYO, sibeldursun@kirkclareli.edu.tr

³ Öğr. Gör., Kırklareli Üniversitesi Pınarhisar MYO, elcin.gungor@kirkclareli.edu.tr

⁴ Öğr. Gör., Kırklareli Üniversitesi Pınarhisar MYO, kemal.pektas@kirkclareli.edu.tr

GİRİŞ

Kaygı sözcüğünün kökü eski Yunanca'da "anxietas" olup sözcük, endişe, korku, merak anlamına gelmektedir (Kaya ve Varol, 2004: 32). Kaygı, kişinin tehlikeyle baş etmesine yardım eden uyum sağlayıcı bir mekanizma, temel bir insani duygu ve çok yönlü bir duygu durumu olup; bilimsel öğeleri, öznel duyguları, fizyolojik belirtileri ve davranışları içermektedir (Tektaş, 2014: 246). Kaygı, iç ya da dış dünyadan kaynaklanan bir tehlike olasılığı ya da kişinin böyle bir olasılığa yönelik algı ya da yorumundan kaynaklanan bir duygudur. Kaygı süresince kişi, kendini alarm halinde ve sanki kötü bir şey olacakmış gibi bir duygu durumu içinde hisseder (Taşgın, Tekin ve Altınok, 2007: 13).

Kaygı, kişinin, gelecekteki belirli bir olay ya da durumun; üzücü, öngörülemez ve kontrol edilemez bir tehlike içerebileceğine ilişkin tahmini sonucunda ortaya çıkan uzun süreli, karmaşık bir duygu durumudur. Kaygı, kişinin tehdit edici bir çevrede kendisini yetersiz hissetmesi durumunda ortaya çıkmaktadır. Kaygının oluşumuna doğrudan olaylar yol açmaz; bunun tersine kaygı, kişinin rasyonel olmayan inançlarının bir sonucudur. Bu nedenle, kişinin belirli bir duruma yüklediği anlam önem taşımaktadır (Karataş, Arslan ve Karataş, 2014: 242). Kaygının temel ögesi, kişinin yeteneği ile çevrenin kişiden beklentileri arasındaki uyumsuzluktur. Bu durum, kişinin kendini gerçekleştirmesini de olanaksız kılmaktadır (Tümerdem, 2007: 33).

Kaygı ile ilgili kuramsal çalışmalarda, Cattell ve Scheier (1958) tarafından yapılan faktör analizi neticesinde durumluk kaygı ve sürekli kaygı boyutları ileri sürülmüş ve Spielberger (1966)'in çalışmalarıyla iki kavramlı bir kaygı kuramı geliştirilmiştir. Bu iki kuram; durumluk ve sürekli kaygı şeklinde adlandırılmaktadır. Spielberger, durumluk kaygıyı; kişinin özel durumları tehdit edici olarak yorumlaması sonucunda ortaya çıkan; şiddeti ve süresi, algılanan tehdidin miktarı ve kişinin tehlikeli durum yorumunun kalıcılığıyla ilişkili olan; sürekli karşılaşılmayan durumlarda kişi tarafından gösterilen geçici duygusal tepkiler olarak tanımlar. Durumluk kaygı kişinin içinde bulunduğu durumdan ötürü hissedilen öznel korkudur. Durumluk kaygı doğal koşulların dışında, belirli durumlarda kişinin benliğinin ya da çıkarlarının tehdit edildiği koşullarda ortaya çıkar. Bir sınava girerken hissedilen kaygı durumu ya da bir sporcunun spor karşılaşmasına çıkmadan önce soyunma odasında hissettiği kaygı, durumluk kaygıya örnek olarak verilebilir. Kişide fizyolojik olarak otonom sinir sisteminde meydana gelen bir uyarılma sonucu terleme, sararma, kızarma ve titreme gibi fiziksel değişimler, bireyin gerilim ve huzursuzluk duygularının, kısaca durumluk kaygının göstergesidirler. Stresin yoğun yaşandığı durumlarda durumluk kaygı düzeyi yükselir; stres ortadan kalktığında, durumluk kaygı düzeyi düşer. (Ehtiyar ve Üngüren, 2008: 165; Kaya ve Varol, 2004: 34, 35; Öztürk, 2008: 13).

Sürekli kaygı ise, kişinin kaygı yaşantısına olan yatkınlığını ifade etmektedir. Bu bağlamda sürekli kaygı, kişinin içinde bulunduğu durumu stresli olarak algılaması, normal bir durumu tehlikeli olarak yorumlaması ve öz değerlerinin tehdit edildiği zannına sahip olması sonucu oluşan kaygıdır (Ehtiyar ve Üngüren, 2008: 165). Sürekli kaygı kişinin içinde bulunduğu durumla doğrudan bağdaşmayan, dış çevreden gelen bir tehlikeye bağlı olmayan ve başkaları tarafından nedeni açıkça anlaşılabilen bir kaygı türüdür (Karataş, 2012: 259). Sürekli kaygı, kişide durağan bir hoşnutsuzluk ve mutsuzluk durumunu ifade etmektedir ve sürekli kaygının gerisinde, belirli bir neden yoktur. Durumluk kaygı yaşayan kişiler, içinde buldukları durumları, kendileri açısından potansiyel bir tehdit ya da tehlike olarak algırlarlar. Durumluk kaygının aksine sürekli kaygı ise, belirli bir duruma doğrudan bağlı değildir ve kişinin kişiliğinden kaynaklanmaktadır (Yokuş, 2013: 25). Sürekli kaygısı yüksek olan kişilerde; davranışların aksaması, algılama ve dikkat bozuklukları, akademik başarının düşmesi, kişiler arası ilişkilerden kaçınma ve içe kapanma gibi belirtiler de ortaya çıkabilir (Özyürek ve Demiray, 2010: 248).

YÖNTEM

Bu araştırmanın amacı Pınarhisar Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin kaygı düzeylerini belirlemek ve kaygı düzeylerinin öğrencilerin çeşitli sosyo-demografik özellikleri açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gösterip göstermediklerini tespit etmektir.

Araştırmanın evrenini Kırklareli Üniversitesi Pınarhisar Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın gerçekleştirildiği 2013-2014 Akademik Öğrenim Yılı'nın Güz Yarıyılı'nda Pınarhisar Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrenci sayısı 922'dir. Araştırma kapsamında kolayda örnekleme yöntemiyle 246 öğrenciden veri toplanmış ve örneklemin evreni temsil etme gücü % 26,6 olmuştur.

Araştırmada veri toplama aracı olarak anket yönteminden yararlanılmıştır. Bu araştırmada kullanılan Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri Spielberger ve arkadaşları (1970) tarafından geliştirilmiştir. Ölçek Öner ve Le Compte (1983) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri kısa ifadelerden oluşan bir öz-değerlendirme (self-evaluation) ölçeğidir. Ölçek Durumluk Kaygı ve Sürekli Kaygı değişkenlerini ölçmek ve her bir değişken yirmişer madde ile ölçülmek üzere toplam kırk maddeden oluşur. Durumluk Kaygı Ölçeği bireyin belirli bir anda ve belli koşullar altında kendini nasıl hissettiğini belirlemek için geliştirilmiştir. Sürekli Kaygı Ölçeği ise bireyin an itibarı ile içinde bulunduğu durum ve koşullardan bağımsız olarak, kendisini genelde

nasıl hissettiğini belirlemek üzere tasarlanmıştır. Uygulamada öncelikle Durumluk Kaygı Ölçeği'nden başlanır. Durumluk Kaygı Ölçeği'nde ifade edilen duygu ya da davranışlar, yaşantı derecelerine göre (1) hiç, (2) biraz, (3) çok, (4) tamamiyle şıklarından birinin işaretlenmesi ile yanıtlanırlar. Durumluk Kaygı Ölçeği'nden sonra Sürekli Kaygı Ölçeği uygulanır. Sürekli Kaygı Ölçeği'nin yanıtlanmasında ise, maddelerin temsil ettiği duygu, düşünce ya da davranışlar sıklık derecelerine göre (1) hemen hemen hiçbir zaman, (2) bazen, (3) çok zaman, (4) her zaman şıklarından birinin seçilmesi ile yanıtlanırlar. Ölçeklerde iki türlü ifade bulunur. Bunlar doğrudan (direct) ve tersine dönmüş (reverse) ifadelerdir. Doğrudan ifadeler olumsuz duyguları; tersine dönmüş ifadeler ise olumlu duyguları dile getirirler. Tersine dönmüş ifadeler puanlanırken 1 ağırlık değerinde olanlar 4'e; 4 ağırlık değerinde olanlar ise 1'e dönüştürülür. Kaygı puanının hesaplanmasında bir anahtarla doğrudan ifadelerin, ikinci bir anahtarla da tersine dönmüş ifadelerin toplam ağırlıkları hesaplanır. Ardından doğrudan ifadeler için hesaplanan toplam ağırlıklı puandan, tersine dönmüş ifadeler için hesaplanan toplam ağırlıklı puan çıkarılır. Elde edilen puana önceden saptanmış ve değişmeyen bir değer eklenir. Bu değer, Durumluk Kaygı değişkeni için 50, Sürekli Kaygı değişkeni için ise 35'dir. Elde edilen son değer, katılımcının kaygı puanını ifade etmektedir. Büyük puan yüksek kaygı düzeyini, küçük puan ise düşük kaygı düzeyini işaret eder. Her iki ölçekten elde edilen puanlar kuramsal olarak 20 ile 80 arasında yer alır. Literatürde kaygı puanlarının ortalama 36 ile 41 puan arasında değiştiği ifade edilmektedir (Üngüren, 2007: 86, 87, 88).

BULGULAR VE DEĞERLENDİRME

Araştırmada elde edilen verilerin analiz edilmesi kapsamında sırasıyla araştırmaya katılan öğrencilere ait demografik özelliklerin frekans analizleri; Durumluk Kaygı ve Sürekli Kaygı ölçeklerinin güvenilirlik analizleri; öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin betimleyici istatistik analizi; durumluk ve sürekli kaygı puanlarının normal dağılım gösterip göstermediklerini tespit etmeye yönelik Kolmogorov-Smirnov Testi; ve kaygı düzeylerinin öğrencilerin demografik özelliklerine göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla Mann Whitney U Testi ile Kruskal Wallis H Testi gerçekleştirilmiştir. Örneklemin sosyo-demografik özelliklere göre dağılımı Tablo 1'de gösterilmektedir.

Örneklemin Sosyo-Demografik Özellikleri

Tablo 1: Öğrencilerin Sosyo-Demografik Özelliklerine Göre Dağılımı

Demografik Özellik	Kategori	Sayı (n)	Yüzde (%)
Cinsiyet	Erkek	148	60,2
	Kız	98	39,8
Başarı Durumu	Çok iyi	20	8,1
	İyi	99	40,2
	Orta	111	45,1
	Düşük	16	6,5
Anne Baba Ayrı mı?	Evet	19	7,7
	Hayır	217	88,2
	Cevaplamayan	10	4,1
Arkadaşlarıyla İlişkileri	Çok iyi	90	36,6
	İyi	143	58,1
	Yetersiz	13	5,3
Ailesinin Aylık Geliri	0-1000 TL	83	33,7
	1001-2000 TL	96	39,0
	2001-3000 TL	42	17,1
	3001 TL ve üstü	21	8,5
	Cevaplamayan	4	1,6
Annenin Eğitim Durumu	Okuryazar değil	19	7,7
	Okuryazar	15	6,1
	İlkokul mezunu	121	49,2
	Ortaokul mezunu	54	22,0
	Lise mezunu	34	13,8
	Üniversite mezunu	2	0,8
	Cevaplamayan	1	0,4
Babanın Eğitim Durumu	Okuryazar değil	6	2,4

	Okuryazar	7	2,8
	İlkokul mezunu	110	44,7
	Ortaokul mezunu	57	23,2
	Lise mezunu	55	22,4
	Üniversite mezunu	11	4,5
Yüksekokulda Aldığı Eğitimden Memnun Olma Durumu	Memnun	102	41,5
	Kararsız	85	34,6
	Memnun değil	55	22,4

Ölçeklerin Güvenilirlik Analizleri

Araştırmada kullanılan Durumluk Kaygı ve Sürekli Kaygı ölçeklerinin güvenilirliklerini belirlemeye yönelik analiz sonucunda; Durumluk Kaygı ölçeği için Cronbach'ın Alpha katsayısı 0,902 ; Sürekli Kaygı ölçeği için Cronbach'ın Alpha katsayısı ise 0,857 olarak belirlenmiştir. Öner ve Le Compte gerçekleştirdikleri çalışmada Durumluk Kaygı Ölçeği'nin güvenilirliğinin 0,94 ile 0,96 arasında; Sürekli Kaygı Ölçeği'nin güvenilirliğinin ise 0,83 ile 0,87 arasında olduğunu saptamışlardır (Yüksel ve Kurt, 2003: 37). Gül Akmaz ve Ceyhan (2009) tarafından gerçekleştirilen bir başka çalışmada Durumluk Kaygı Ölçeği için Alpha değeri, 0,93; Sürekli Kaygı Ölçeği için Alpha değeri ise 0,84 olarak bulunmuştur. Jahanian ve Poornaghi (2012)'nin çalışmasında Sürekli Kaygı Ölçeği için hesaplanan Alpha katsayısı 0,90 ve Durumluk Kaygı Ölçeği için hesaplanan Alpha katsayısı 0,92 çıkmıştır. Üniversite öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen bir çalışmada Durumluk Kaygı Ölçeği için Alpha katsayısı 0,92; Sürekli Kaygı Ölçeği için Alpha katsayısı 0,86 olarak bulunmuştur (Önem, 2010). Bu çalışmada Durumluk ve Sürekli Kaygı ölçeklerinin güvenilirlik değerleri, literatürde elde edilen değerlerle karşılaştırıldıklarında, oldukça güvenilir oldukları ifade edilebilecek bir düzeydedirler.

Durumluk ve Sürekli Kaygı Değişkenlerinin Betimleyici İstatistik Analizleri

Araştırmaya katılan öğrencilerin kaygı puanlarının ortalamasını belirlemeye yönelik olarak yapılan betimleyici istatistik analizi sonuçları Tablo 2'de verilmektedir.

Tablo 2: Öğrencilerin Kaygı Puanlarının Betimleyici İstatistik Analizi Sonuçları

Değişken	Ortalama	Standart Sapma	En Düşük	En Yüksek
Durumluk Kaygı	41,66	5,63	26	60
Sürekli Kaygı	47,57	6,21	30	71

Bu araştırma kapsamında öğrencilerin durumluk kaygı genel puan ortalaması 41,66, standart sapması 5,63 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin sürekli kaygı genel puan ortalaması ise 47,57 ve standart sapması 6,21'dir. Bu çalışmada en düşük durumluk kaygı puanı 26, en yüksek durumluk kaygı puanı 60; ve en düşük sürekli kaygı puanı 30, en yüksek sürekli kaygı puanı ise 71 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygılarının, kaygı puanlarının kuramsal olarak 20 ile 80 arasında yer aldığı dikkate alındığında, orta düzeyde olduğu görülmektedir.

Kolmogorov-Smirnov testi yapılarak kaygı puanlarının, normal dağılım gösterip göstermedikleri incelenmiştir. Yapılan test sonucunda öğrencilere ait kaygı puanlarının normal dağılım göstermedikleri tespit edilmiştir. Bu durumda söz konusu kaygı değişkenlerinin, öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ile ilişkilerini tespit etmek üzere non-parametrik testlerden Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testleri gerçekleştirilmiştir.

Öğrencilerin Kaygı Düzeylerinin Sosyo-Demografik Özellikler Açısından İncelenmesi

Araştırmanın bu kısmında öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, sosyo-demografik özellikleri ile ilişkileri tespit edilmeye çalışılmıştır. Bu amaçla ilk olarak öğrencilerin kaygı düzeylerinin, cinsiyetlerine göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek üzere Mann Whitney U testi yapılmıştır. Test sonuçları Tablo 3'te gösterilmektedir.

Tablo 3: Kaygı Düzeylerinin Cinsiyete Göre Farklılığının Mann Whitney U Testi Sonuçları

Değişken	Cinsiyet	Sıra Ortalaması	U	Z	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Kız	96,95	4561,000	-1,477	0,140
	Erkek	109,51			
Sürekli Kaygı	Kız	129,96	4275,500	-3,509	0,000
	Erkek	99,15			

Tablo 3'te erkek öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, kız öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Gözlenen bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Mann-Whitney U testi ile sınanması sonucunda, elde edilen z değerinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($z=-1,477$, $p>0,05$). Bu sonuç cinsiyete göre öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını ortaya koymaktadır. Tablo 3 sürekli kaygı düzeyi açısından incelendiğinde ise, kız öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Mann-Whitney U testi ile sınanması sonucunda, elde edilen z değerinin anlamlı olduğu görülmektedir ($z=3,509$, $p<0,05$). Bu değer, kız öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, erkek öğrencilere göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu sonucunu ortaya koymaktadır.

Öğrencilerin kaygı düzeylerinin, yüksekokuldaki başarı durumlarına ilişkin algılarına göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Test sonuçları Tablo 4'te gösterilmektedir.

Tablo 4: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerin Yüksekokuldaki Başarı Durumlarına İlişkin Algılarına Göre Farklılığının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Değişken	Okuldaki Başarı Durumu Algısı	Sıra Ortalaması	χ^2	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Çok iyi	114,34	0,713	0,870
	İyi	105,95		
	Orta	102,24		
	Düşük	99,19		
Sürekli Kaygı	Çok iyi	95,08	1,582	0,664
	İyi	112,31		
	Orta	113,01		
	Düşük	118,97		

Tablo 4'te okuldaki başarı durumlarını "çok iyi" olarak algılayan öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin en yüksek; okuldaki başarı durumlarını "düşük" olarak algılayan öğrencilerin ise durumluk kaygılarının en düşük olduğu ve okuldaki başarı durumu arttıkça, durumluk kaygı düzeyinin de yükseldiği görülmektedir. Aradaki bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Kruskal Wallis H testi ile sınanması sonucunda, aradaki bu farkın anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\chi^2=0,713$, $p>0,05$). Sürekli kaygı açısından bakıldığında; okuldaki başarı durumlarını "çok iyi" olarak algılayan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin en düşük; okuldaki başarı durumlarını "düşük" olarak algılayan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin en yüksek olduğu ve okuldaki başarı durumu arttıkça, sürekli kaygı düzeyinin düştüğü görülmektedir. Aradaki bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Kruskal Wallis H testi ile sınanması sonucunda, aradaki bu farkın anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\chi^2=1,582$, $p>0,05$). Bu sonuca göre öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri, okuldaki başarı durumlarına ilişkin algılarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, anne ve babalarının ayrı olup olmamalarına göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediklerinin belirlemeye yönelik olarak yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları Tablo 5'te gösterilmektedir.

Tablo 5: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerin Anne ve Babalarının Ayrı Olup Olmamalarına Göre Farklılığının Mann Whitney U Testi Sonuçları

Değişken	Anne ve Babanın Ayrı Olma Durumu	Sıra Ortalaması	U	Z	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Ayrı	104,60	1326,000	-0,286	0,775
	Ayrı değil	100,17			
Sürekli Kaygı	Ayrı	98,37	1679,000	-0,641	0,522
	Ayrı değil	107,85			

Tablo 5'te anne ve babası ayrı olan öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, anne ve babası ayrı olmayanlara göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Gözlenen bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Mann-Whitney U testi ile sınanması sonucunda, elde edilen z değerinin anlamlı olmadığı görülmektedir ($z=-0,286$, $p>0,05$). Tablo 5'teki değerler sürekli kaygı değişkeni açısından incelendiğinde, anne ve babası ayrı olmayan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, anne ve babası ayrı olanlara göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Mann-Whitney U testi ile sınanması sonucunda, elde edilen z değerinin anlamlı olmadığı bulunmuştur ($z=-0,641$, $p>0,05$). Bu sonuçlar

ışığında, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri, anne ve babalarının ayrı olup olmamalarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Kruskal Wallis H testi yapılarak, öğrencilerin kaygı düzeylerinin, yüksekokuldaki arkadaşlarıyla ilişkilerine ilişkin algılarına göre bir farklılık gösterip göstermediği analiz edilmiştir. Test sonuçları Tablo 6'da gösterilmektedir.

Tablo 6: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerin Arkadaşlarıyla İlişkilerine İlişkin Algılarına Göre Farklılığının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Değişken	Arkadaşlarla İlişkiler	Sıra Ortalaması	χ^2	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Çok iyi	118,41	5,910	0,052
	İyi	97,03		
	Yetersiz	98,25		
Sürekli Kaygı	Çok iyi	117,07	1,121	0,571
	İyi	108,73		
	Yetersiz	101,73		

Tablo 6, durumluk kaygı değişkeni açısından incelendiğinde, arkadaşlarıyla ilişkilerini “çok iyi” düzeyde bulan öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, arkadaşlarıyla ilişkilerini “yetersiz” düzeyde bulan öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Aradaki bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Kruskal Wallis H testi ile sınanması sonucunda, bu farklılığın anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\chi^2=5,910$, $p>0,05$). Sürekli kaygı değişkeni açısından bakıldığında, arkadaşlık ilişkilerini “çok iyi” düzeyde bulan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, arkadaş ilişkilerinin “yetersiz” düzeyde bulan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Ancak aradaki bu fark, istatistik olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,121$, $p>0,05$). Bu bulgulara göre, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri, arkadaşlarıyla ilişkilerinin düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, ailelerinin aylık geliri bakımından anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için Kruskal Wallis H testi yapılmıştır. Test sonuçları Tablo 7'de gösterilmektedir.

Tablo 7: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerinin Aylık Gelirine Göre Farklılığının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Değişken	Aylık Gelir	Sıra Ortalaması	χ^2	sig. (p)
Durumluk Kaygı	0-1000 TL	88,60	14,183	0,003
	1001-2000 TL	98,70		
	2001-3000 TL	125,38		
	3001 TL ve üstü	133,88		
Sürekli Kaygı	0-1000 TL	119,05	4,218	0,239
	1001-2000 TL	102,62		
	2001-3000 TL	113,97		
	3001 TL ve üstü	93,60		

Tablo 7'de ailelerinin aylık gelirleri 0-1000 TL aralığında olan öğrencilerin en düşük durumluk kaygı düzeyine, ailelerinin aylık gelirleri 3001 TL ve üstünde olan öğrencilerin ise en yüksek durumluk kaygı düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Kruskal Wallis H testi ile aradaki bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının sınanması sonucunda, bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($\chi^2=14,183$, $p<0,05$). Buna göre öğrencilerin ailelerinin aylık gelirleri arttıkça, durumluk kaygı düzeyleri de yükselmektedir. Sürekli kaygı değişkeni açısından incelendiğinde ise; ailelerinin aylık gelirleri 0-1000 TL arasında olan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin en yüksek ve ailelerinin aylık gelirleri 3001 TL ve üstünde olan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin en düşük olduğu bulunmuştur. Ancak aradaki bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=4,218$, $p>0,05$). Bu bulgulara göre öğrencilerin sürekli kaygı düzeyleri, ailelerinin aylık gelirlerine göre anlamlı bir farklılık göstermezken; durumluk kaygı düzeyleri, ailelerinin aylık gelirlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Ailelerinin aylık gelirleri daha yüksek olan öğrencilerin durumluk kaygı düzeyleri de daha yüksektir.

Öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, annelerinin eğitim durumuna göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla Kruskal Wallis H Testi yapılmıştır. Test sonuçları Tablo 8'de verilmektedir.

Tablo 8: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerin Annelerinin Eğitim Durumuna Göre Farklılığının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Değişken	Annenin Eğitim Durumu	Sıra Ortalaması	χ^2	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Okuryazar değil	102,17	1,706	0,888
	Okuryazar	103,54		
	İlkokul mezunu	104,45		
	Ortaokul mezunu	103,49		
	Lise mezunu	105,13		
	Üniversite mezunu	182,00		
Sürekli Kaygı	Okuryazar değil	111,09	1,787	0,878
	Okuryazar	103,46		
	İlkokul mezunu	113,63		
	Ortaokul mezunu	109,37		
	Lise mezunu	111,09		
	Üniversite mezunu	57,75		

Tablo 8’de en düşük durumluk kaygı düzeyine annesi okuryazar olmayan öğrencilerin, en yüksek durumluk kaygı düzeyine ise annesi üniversite mezunu olan öğrencilerin sahip olduğu görülmektedir. Gözlenen bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Kruskal Wallis H testi ile sınanması sonucunda, bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\chi^2=1,706$, $p>0,05$). Sürekli kaygı değişkeni açısından incelendiğinde, annesi üniversite mezunu olan öğrencilerin en düşük sürekli kaygı düzeyine, annesi okuryazar olmayan ve lise mezunu olan öğrencilerin en yüksek sürekli kaygı düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Ancak aradaki bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=1,787$, $p>0,05$). Bu durumda, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri, annelerinin eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, babalarının eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemeye yönelik Kruskal Wallis H testi sonuçları Tablo 9’da gösterilmektedir.

Tablo 9: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerin Babalarının Eğitim Durumuna Göre Farklılığının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Değişken	Babanın Eğitim Durumu	Sıra Ortalaması	χ^2	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Okuryazar değil	114,50	0,870	0,972
	Okuryazar	107,36		
	İlkokul mezunu	100,55		
	Ortaokul mezunu	106,54		
	Lise mezunu	108,88		
	Üniversite mezunu	106,75		
Sürekli Kaygı	Okuryazar değil	94,88	3,673	0,597
	Okuryazar	118,50		
	İlkokul mezunu	116,46		
	Ortaokul mezunu	111,75		
	Lise mezunu	108,54		
	Üniversite mezunu	80,18		

Tablo 9’da en düşük durumluk kaygı düzeyine babası ilkököl mezunu olan öğrencilerin, en yüksek durumluk kaygı düzeyine ise babası okuryazar olmayan öğrencilerin sahip olduğu görülmektedir. Aradaki bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Kruskal Wallis H testi ile sınanması sonucunda, bu farklılığın anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\chi^2=0,870$, $p>0,05$). Sürekli kaygı değişkeni incelendiğinde, en düşük sürekli kaygı düzeyine babası üniversite mezunu olan öğrencilerin, en yüksek sürekli kaygı düzeyine ise babası okuryazar olan öğrencilerin sahip olduğu görülmektedir. Ancak aradaki bu farklılık, istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi^2=3,673$, $p>0,05$). Bu bulgulara göre, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri, babalarının eğitim durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

Öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, yüksekokulda almakta oldukları eğitimden memnun olup olmamalarına göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis H Testi sonuçları Tablo 10'da gösterilmektedir.

Tablo 10: Kaygı Düzeylerinin Öğrencilerin Yüksekokulda Aldıkları Eğitimden Memnun Olup Olmamalarına Göre Farklılığının Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Değişken	Eğitimden Memnun Olma	Sıra Ortalaması	χ^2	sig. (p)
Durumluk Kaygı	Memnun	105,64	2,265	0,322
	Kararsız	95,36		
	Memnun değil	111,22		
Sürekli Kaygı	Memnun	106,03	8,148	0,017
	Kararsız	99,36		
	Memnun değil	131,17		

Tablo 10'da en düşük durumluk kaygı düzeyine, yüksekokulda almakta oldukları eğitimden memnun olup olmama konusunda kararsız olan öğrencilerin; en yüksek durumluk kaygı düzeyine ise yüksekokulda almakta oldukları eğitimden memnun olmayan öğrencilerin sahip olduğu görülmektedir. Gözlenen bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığının Kruskal Wallis H testi ile sınanması sonucunda, aradaki bu farklılığın anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\chi^2=2,265$, $p>0,05$). Sürekli kaygı değişkeni açısından incelendiğinde, yüksekokulda almakta oldukları eğitimden memnun olup olmama konusunda kararsız olan öğrencilerin en düşük sürekli kaygı düzeyine; almakta oldukları eğitimden memnun olmayan öğrencilerin ise en yüksek sürekli kaygı düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Yapılan Kruskal Wallis H testi sonucunda aradaki bu farklılığın istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($\chi^2=8,148$, $p<0,05$). Buna göre öğrencilerin durumluk kaygı düzeyleri, almakta oldukları eğitimden memnun olup olmamalarına göre anlamlı bir farklılık göstermezken; almakta oldukları eğitimden memnun olmayanların sürekli kaygı düzeyleri, almakta oldukları eğitimden memnun olup olmama konusunda kararsız olan ve eğitimlerinden memnun olan öğrencilere göre anlamlı olarak daha yüksektir.

SONUÇ

Bu araştırmanın amacı; Pınarhisar Meslek Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin kaygı düzeylerini belirlemek ve söz konusu kaygı düzeylerinin öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerine göre anlamlı farklılıklar gösterip göstermediklerini tespit etmektir.

Bu araştırma kapsamında yapılan analizler sonucunda öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği; sürekli kaygı düzeylerinin ise cinsiyete göre anlamlı bir farklılık gösterdiği bulunmuştur. Kız öğrencilerin sürekli kaygı düzeyleri, erkek öğrencilere göre daha yüksek çıkmıştır. Akgün, Gönen ve Aydın (2007), Basco ve Olea (2013), Çakmak ve Hevedanlı (2005), Devenci, Çalmaz ve Açık (2012), Gündoğdu, Yavuzer ve Karataş (2011), Hovardaoğlu (1997), Karaman (2009), Kaya ve Varol (2004), Özgül (2003) ve Yerlikaya (2009)'nın üniversite öğrencileri üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmalarında da kız öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Literatürde üniversite öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen diğer çalışmalarda, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir (Coşkun, Şahan ve Erman, 2011; Çakmak ve Hevedanlı, 2004; Doğan ve Çoban, 2009; Genç, 2008; Gül Akmaz ve Ceyhan, 2009; Kim, 2009; Tektaş, 2014; Üngüren, 2007; Yokuş, 2013). Bir kısım çalışmada ise üniversitede öğrenim gören erkek öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, kız öğrencilere göre daha yüksek olduğu bulgusuna ulaşılmıştır (Basco ve Olea, 2013; Jahanian ve Poornaghi, 2012; Öztürk, 2008; Yıldız, Sezen ve Yenen, 2007). Bu çalışmada elde edilen; "kız öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, erkek öğrencilere göre yüksek olduğu" şeklindeki bulgu, literatürdeki benzer çalışmaların bulguları ile örtüşmektedir. Üniversite öğrenimi almakta olan kız öğrencilerin yaşadıkları sürekli kaygı düzeylerinin, erkek öğrencilere oranla daha yüksek olması; toplumsal normların, değerlerin ve alışkanlıkların bir sonucu olarak değerlendirilmelidir.

Öğrencilerin okuldaki başarı durumlarına ilişkin algıları ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinde; öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, okuldaki başarı durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Gül Akmaz ve Ceyhan (2009), Kaya ve Varol (2004) ve Öztürk (2008)'ün çalışmalarında da üniversite öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, okuldaki başarı durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur. Üngüren (2007)'in çalışmasında öğrencilerin başarı düzeyleri düştükçe, durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin yükseldiği bulunmuştur. Karaman (2009)'ün çalışmasında okul başarısı düşük olan üniversite öğrencilerinin durumluk kaygı düzeylerinin, okul başarısı daha

yüksek olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Genç (2008) çalışmasında akademik başarıları daha yüksek olan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, başarı durumları daha düşük olan öğrencilere oranla daha düşük olduğunu belirlemiştir. Pirinççi (2009) ve Al-Qaisy (2011) çalışmalarında kaygı ile akademik başarı arasında pozitif bir ilişki tespit etmişlerdir. Bu bulgudan hareketle, öğrencilerin orta düzeyde bir kaygıya sahip olmalarının, akademik başarılarının yükselmesine katkı sağlayacağı ifade edilebilir.

Bu araştırmada öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, anne ve babalarının ayrı olup olmamasına göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Üngüren (2007) de çalışmasında anne ve babalarının beraberlik durumlarının, üniversite öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığını bulmuştur. Pirinççi (2009) lise öğrencileri üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada, boşanmış anne ve babaya sahip lise öğrencilerinin durumluk kaygı düzeylerinin, anne ve babaları birlikte olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Duman (2008) ise ilköğretim öğrencileri üzerinde yürüttüğü çalışmada, anne ve babaları ayrı olan öğrencilerin sürekli kaygı düzeylerinin, anne ve babaları birlikte olan öğrencilere göre daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Bu araştırmada elde edilen bir diğer bulgu, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, arkadaşlarıyla ilişkilerinin düzeyine göre anlamlı bir farklılık göstermediği şeklindedir. Çakmak ve Hevedanlı (2005)'nin çalışmasında, arkadaşlık ilişkileri yetersiz düzeyde olan üniversite öğrencilerinin kaygı düzeylerinin, arkadaşlık ilişkileri iyi ve çok iyi düzeyde olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bir diğer çalışmada arkadaşlarıyla problemleri yüksek olan öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır (Özyürek, 1989).

Araştırmada yapılan analizler sonucunda, öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, ailelerinin aylık gelirlerine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Analiz sonucuna göre; öğrencilerin ailelerinin aylık gelirleri arttıkça, durumluk kaygı düzeyleri de yükselmektedir. Erdik ve Altıparmak (2012) liseden mezun olup üniversite sınavına hazırlanan ergenler üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmada, gelirleri giderlerini karşılayan ergenlerin sürekli kaygı düzeylerinin, gelirleri giderlerini karşılamayan ergenlere göre daha düşük olduğunu tespit etmişlerdir. Deveci, Çalmaz ve Açık, 2012; Gül Akmaz ve Ceyhan (2009) ve Kaya ve Varol (2004) çalışmalarında ekonomik durumu düşük düzeyde olan üniversite öğrencilerinin hem durumluk hem de sürekli kaygı düzeylerinin, ekonomik durumu yüksek düzeyde olan öğrencilere oranla daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Gürsoy (2006) lise öğrencileri üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada, sosyo-ekonomik düzey yükseldikçe, lise öğrencilerinin kaygı düzeylerinin düştüğünü saptamıştır. Canbaz, Sünter ve Pekşen (2005)'in çıraklık eğitim merkezine devam eden öğrenciler üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmada; asgari ücretten daha düşük ücret alan çırakların durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, asgari ücretten daha yüksek ücret alan çıraklara göre daha yüksek olduğunu saptamışlardır. Diğer yandan üniversite öğrencilerinin kaygı düzeylerinin, sosyo-ekonomik durumlarına göre farklılık göstermediği çalışmalar da bulunmaktadır (Akgün, Gönen ve Aydın, 2007; Arslan, 2007; Çakmak ve Hevedanlı, 2005; Genç, 2008; Karaman, 2009; Özgül, 2003; Öztürk, 2008; Tümerdem, 2007). Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin ailelerinin gelir durumu yükseldikçe, durumluk kaygı düzeylerinin yükseldiği bulgusu şu şekilde yorumlanmaktadır: Ailelerinin gelir düzeyi daha yüksek olan öğrenciler, daha fazla tüketim imkanına sahiptirler. Ancak tüketimin bir sınırı yoktur ve dolayısıyla sahip oldukları tüketim düzeyini sürdürebilir sürdüremeyecekleri endişesi, öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin artmasına yol açmış olabilir.

Bu araştırmada yapılan analizler sonucunda, öğrencilerin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, anne ve babalarının eğitim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Deveci, Çalmaz ve Açık (2012), Doğan ve Çoban (2009), Genç (2008), Gündoğdu, Yavuzer ve Karataş (2011) ve Karaman (2009)'ün çalışmalarında da üniversite öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, anne ve babalarının eğitim durumuna göre anlamlı farklılıklar göstermediği bulunmuştur. Erdik ve Altıparmak (2012) ergenler üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmalarında, annelerinin eğitim düzeyleri daha yüksek olan ergenlerin sürekli kaygı düzeylerinin, annelerinin eğitim düzeyleri daha düşük olan öğrencilere göre daha düşük olduğu sonucuna ulaşmıştır. Sekmenli (2000)'nin yine lise öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen çalışmasında, anne ve babalarının eğitim düzeyi yükseldikçe, öğrencilerin sürekli kaygılarının azaldığı bulunmuştur. Üngüren (2007)'in çalışmasında üniversite öğrencilerinin anne ve babalarının eğitim düzeyleri yükseldikçe, durumluk ve sürekli kaygılarının azaldığı sonucu ortaya çıkmıştır. Metin, Özkoç, Özer ve Beydağ (2008)'in çalışmasında babalarının eğitim düzeyi daha yüksek olan çırakların sürekli kaygı düzeylerinin, babalarının eğitim düzeyi daha düşük olan çıraklara göre daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Bu araştırmada öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, eğitimden memnun olup olmamalarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği; sürekli kaygı düzeylerinin ise aynı sosyo-demografik özellik açısından anlamlı bir farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Buna göre, yüksekokulda almakta olduğu eğitimden memnun olmayan öğrencilerin sürekli kaygı düzeyleri, memnun olan öğrencilere göre daha yüksektir. Üngüren (2007)'in çalışmasında da, aldığı eğitimden memnun olmayan üniversite öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin, memnun olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Duman (2008)'in ilköğretim

öğrencileri üzerinde gerçekleştirdiği çalışmasında, okulundan memnun olmayan öğrencilerin durumluk kaygı düzeylerinin, memnun olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin kaygı düzeyleri ile ilişkili sosyo-demografik özellikleri incelemesi bağlamında, literatüre katkıda bulunmaktadır. Üniversite öğrencilerinin kaygıları, üzerinde önemle durulması gereken bir problemi oluşturmaktadır. Çünkü bir toplumu kalkındıracak faktörlerin başında eğitilmiş genç nüfus gelmektedir ve genç nüfusun sağlıklı bireylerden oluşması, toplumun geleceğini de güvenceye alacaktır. Henüz üniversite çağındaki genç öğrencilerde kaygı ile ilişkili olabilecek faktörlerin belirlenmesi yoluyla, öğrencilerde kaygıyı doğuran ya da besleyen kaynakların ele alınıp çözüme kavuşturulmaları mümkün olabilecektir. Bu çalışma ile böyle bir amaç doğrultusunda bir adım atılmaya çalışılmıştır. Yapılacak başka çalışmalar ile de üniversite öğrencilerinin kaygı problemlerinin ele alınmasının, bu problemlerin çözümüne ışık tutacağı ifade edilebilir.

KAYNAKÇA

- Akgün, A., Gönen, S. ve Aydın, M. (2007). İlköğretim Fen ve Matematik Öğretmenliği öğrencilerinin kaygı düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (20); 283-299.
- Al-Qaisy, L. M. (2011). The relation of depression and anxiety in academic achievement among group of university students. *International Journal of Psychology and Counselling*, 3 (5); 96-100.
- Arslan, Ç. (2007). *Üniversite öğrencilerinin sürekli kaygı ve kişisel kararsızlık düzeylerinin incelenmesi*. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Eğitimde Psikolojik Hizmetler Bilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Basco, R. E. ve Olea, M. T. (2013). Correlation between anxiety level and academic performance of BS biology freshmen students. *International Journal of Educational Research and Technology*, 4 (1); 97-103.
- Canbaz, S., Sünter, T. ve Pekşen, Y. (2005). Samsun Çıracılık Eğitim Merkezi'ne devam eden çıracıkların durumluk-sürekli kaygı düzeylerinin değerlendirilmesi. *Türk Tabipleri Birliği Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi*; 16-22.
- Coşkun, K., Şahan, A. ve Erman, K. A. (2011). Üniversite öğrencilerinin durumluk kaygı düzeyinin tenis sınav performansı üzerine etkisinin incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8 (1); 1121-1130.
- Çakmak, Ö. ve Hevedanlı, M. (2004). Biyoloji öğretmen adaylarının kaygılarını etkileyen etmenler. *XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, 6-9 Temmuz 2004, İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Malatya*; 1-11.
- Çakmak, Ö. ve Hevedanlı, M. (2005). Eğitim ve Fen-Edebiyat Fakülteleri Biyoloji Bölümü öğrencilerinin kaygı düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 4 (14); 115-127.
- Deveci, S. E., Çalmaz, A. ve Açık, Y. (2012). Doğu Anadolu'da yeni açılan bir üniversitenin öğrencilerinde kaygı düzeylerinin sağlık, sosyal ve demografik faktörler ile ilişkisi. *Dicle Tıp Dergisi*, 39 (2); 189-196.
- Doğan, T. ve Çoban, A. E. (2009). Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 34 (153); 157-168.
- Duman, G. K. (2008). *İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin durumluk sürekli kaygı düzeyleri ile sınav kaygısı düzeyleri ve ana-baba tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Programı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Ehtiyar, R. ve Üngüren, E. (2008). Turizm eğitimi alan öğrencilerin umutsuzluk ve kaygı seviyeleri ile eğitime yönelik tutumları arasındaki ilişkinin belirlenmesine yönelik bir araştırma. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1 (4); 159-181.
- Erdik, C. ve Altıparmak, S. (2012). Liseden mezun olup üniversite sınavına hazırlanan öğrencilerde başarı güdüsü, sürekli kaygı düzeyi ve etkileyen etmenler. *Akademik Bakış Dergisi*, 30; 1-9.
- Genç, H. (2008). *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin kaygı düzeyleri üzerine bir durum çalışması*. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi A.B.D. Resim-İş Öğretmenliği Bilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Gül Akmaz, M. ve Ceyhan, N. (2009). Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencilerinin durumluk-sürekli kaygı düzeyleri ve kaygı nedenleri (Tokat örneği). *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 1; 131-147.
- Gündoğdu, R., Yavuzer, Y. ve Karataş, Z. (2011). Eğitim Fakültesi öğrencilerinin çatışma çözme becerilerinin ve kaygı düzeylerinin incelenmesi. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 6 (1); 341-361.
- Gürsoy, F. (2006). Farklı sosyo ekonomik düzeydeki ergenlerin benlik tasarım düzeyleri ile kaygı düzeylerinin incelenmesi. *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15 (2); 183-190.

- Hovardaoğlu, S. (1997). Stres belirtileri ile durumsal ve sürekli kaygının yordanması. *Kriz Dergisi*, 5 (2); 127-134.
- Jahanian, R. ve Poornaghi, Z. (2012). The relationship between state-trait anxiety and students' sense of social self-efficacy. *World Applied Sciences Journal*, 20 (3); 395- 400.
- Karaman, S. (2009). *Sağlık ile ilgili programlarda öğrenim gören üniversite öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri*. Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Halk Sağlığı Anabilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Karataş, Z. (2012). Ergenlerin algılanan sosyal destek ve sürekli kaygı düzeylerinin incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9 (19); 257-271.
- Karataş, Z., Arslan, D. ve Karataş, M. E. (2014). Examining teachers's trait, state cursive handwriting anxiety. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 14 (1); 241-248.
- Kaya, M. ve Varol, K. (2004). İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin durumluk-sürekli kaygı düzeyleri ve kaygı nedenleri (Samsun örneği). *Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 17; 31-63.
- Kim, J. D. (2009). *Stress and anxiety among Korean international students at Liberty University analyzed with the State-Trait Anxiety Inventory (Form Y)*. Liberty Üniversitesi Doktora Tezi.
- Metin, Ö., Özkoç, Ş., Özer, F. G. ve Beydağ, K. D. (2008). Denizli Çıraklık Eğitim Merkezine devam eden gençlerin kaygı düzeyinin belirlenmesi. *TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni*, 7 (2); 113-118.
- Önem, E. (2010). The relationship among state-trait anxiety, foreign language anxiety and test anxiety in an EFL setting. *Dil Dergisi*, 148; 17-36.
- Özgül, F. (2003). *Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinde durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri*. Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Öztürk, A. (2008). *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğretmenlik Programı öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki*. Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sporda Psiko-Sosyal Alanlar Anabilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Özyürek, R. (1989). *Üniversite öğrencilerinin kişisel bazı nitelikleri ile çeşitli problemlerinin kaygı düzeylerine etkisi*. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitimde Psikolojik Hizmetler Bilim Dalı Psikolojik Danışma ve Rehberlik Programı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Özyürek, A. ve Demiray, K. (2010). Yurtta ve ailesi yanında kalan ortaöğretim öğrencilerinin kaygı düzeylerinin karşılaştırılması. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 11 (2); 247-256.
- Pirinççi, L. N. (2009). *Lise öğrencilerinin mükemmeliyetçilik düzeyleri ile kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Psikoloji Anabilim Dalı Klinik Psikoloji. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Sekmenli, T. (2000). *Lise 1. sınıf öğrencilerinin mesleki olgunluk düzeyleri ile sürekli kaygı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı Psikolojik Danışma ve Rehberlik Bilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Taşğın, Ö., Tekin, M. ve Altınok, E. (2007). Beden eğitimi öğretmenlerinin çeşitli değişkenler açısından kaygı düzeylerinin incelenmesi (Batman il örneği). *Atatürk Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 9 (4); 12-20.
- Tektaş, N. (2014). Üniversite mezunlarının kaygı düzeylerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Dr. Mehmet YILDIZ Özel Sayısı*; 243- 253.
- Tümerdem, R. (2007). Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi ve Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya son sınıf öğrencilerinin kaygılarını etkileyen etmenler. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (20); 32-45.
- Üngüren, E. (2007). *Lise ve üniversitelerde turizm eğitimi alan öğrencilerin umutsuzluk ve kaygı düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından değerlendirilmesi: Antalya'da bir uygulama*. Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Anabilim Dalı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Yerlikaya, E. E. (2009). *Üniversite öğrencilerinin mizah tarzları ile algılanan stres, kaygı ve depresyon düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı. Doktora Tezi.
- Yıldız, M., Sezen, A. ve Yenen, İ. (2007). İlahiyat Fakültesi öğrencilerinde durumluk-sürekli kaygı düzeyleri ile akademik güdülenmeler arasındaki ilişkinin incelenmesi. *D.E.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi*, XXV; 213-239.
- Yokuş, T. (2013). The relationship between the state-trait anxiety levels and academic achievement of music teacher candidates. *International Online Journal of Primary Education*, 2 (1); 25-31.
- Yüksel, İ. ve Kurt, M. (2003). Durumluk-sürekli kaygı düzeyi ile iş doyum düzeyi arasındaki ilişkinin analizi. *TSA*, 7 (1); 33-45.